

Nemo'yu Ararken Bilimi Bulmak!

Geçtiğimiz ay, film dünyasının ünlü Oscar ödülleri verildi. En iyi canlandırma filmi ödülünü, "Nemo'yu Bulmak" adlı film kazandı. Film, mercan kayalıklarında yaşayan bir palyaço balığı olan Marlin'in, yakalanıp Avustralya, Sidney'de bir diş hekiminin muayenehanesindeki akvaryuma bırakılan oğlu Nemo'yu bulma çabalarını anlatıyor. Konusu gereği, film denizde geçiyor ve burada yaşayan canlılar da oyuncular. Filmin güzel bir canlandırma filmi olmaktan başka bir özelliği var. Zorunlu olarak köpekbalıkları ve balinalarda yapılmış bir iki küçük değişiklik dışında, denizde yaşayan canlıların çizimlerinin, davranışlarının gerçeğe çok yakın olması. Filmi hazırlayanlar bunu başarmak için çok uğraşmışlar. Hatta bir bilimadamından ders bile almışlar. Bu bilimadamı, şu anda California Üniversitesi'nde görevli olan Adam Summers. Balık biyomekaniği, yani vücutlarının nasıl hareket ettiği üzerinde çalışan Summers, üç yıl boyunca filmin yönetmenine ve hazırlanmasında görev alan herkese ders vermiş. Derslerde, balıkların hareket etme biçimlerini, davranışlarını, fizyolojik özelliklerini ve renklerini bile anlatmış. Hatta birlikte laboratuvar çalışması bile yapmışlar. Canlandırmayı hazırlayanlar ve özellikle de çizimlerdeki gölgelendirmeleri yapanlar için

ışığın niteliği çok önemlidir. Onlar, ışığın bir yüzeyden nasıl yansıdığını çok iyi anlamak durumundadır. Bu nedenle balık pullarının ışığı nasıl yansıttığını en ince ayrıntısına kadar öğrenebilmek için, laboratuvarında Summers'in öğretmenliğinde mikroskop altında incelemeler yapmışlar. Ayrıca balıkların çene hareketlerinin nasıl olduğunu da laboratuvarında incelemişler.

Filmin bir sahnesinde, Marlin kendisini yutan bir balinanın içinde Sydney'e kadar yolculuk ediyor. Bu sahnenin hazırlanmasında çizimlerin gölgelendirilme işlerinden sorumlu olan Robin Cooper ve Summers, işi daha da ileriye götürmüşler. O sırada Summers, bir zooloji müzesinde görevliymiş. Bu müze, nedenlerini saptamak amacıyla kıyıya vuran canlıları da inceliyormuş. Cooper ve Summers, kıyıya vurmuş bir balinanın ağzının, hava püskürtme deliğinin (burnunun) içini birlikte iyice incelemişler. Sonuçta tüm bu çabalar, çok güzel bir filmin ortaya çıkmasını sağlamış. Galiba filmin yönetmeni Andrew Stanton'a bu noktada kulak vermek gerekiyor: "Her filmde, olabildiğince çok araştırma yapmanız gerekir. Çünkü filmde kullandığınız her gerçekle ilgili on kat fazla bilgiye sahip olmanız zorunludur." Acaba onun, bu söyledikleri yalnızca film yapımı için mi geçerli?

Zuhal Özer

Kaynaklar
http://www.classbrain.com/artmovies/publish/cat_index_2.shtml
Abbot, A, "Science at the Movies: The Fabulous Fish Guy", Nature, 19 Şubat 2004